

<Gospod, usmili se nas.>

<Kristus, usmili se nas.>

<Kristus, usmili se nas.>

<Gospod, usmili se nas ...>

Bo deževalo?

Mogoče.

Vaščani gredo k maši.

Ti ne greš?

Ne greš k maši?

-Ne.

Ti kar pojdi.

Ti ne hodiš?

-Ne, pravoslavka sem.

Ne streljaj.

Ko takole meriš vame.

Kako trda jabolka.

Od kod so?

Trda so.

Od kod so? Z jablan.

<Pozor, tat v vasil!>

<Slava Ti, Gospod.>

<Dajemo ti vse,>

<kar imamo.>

<Svoje življenje,>

<svojo ljubezen.>

Kdaj si dobil to pismo?

Prejšnji teden.

Kaj piše?

Ne vem,
za neko službo gre.

Ti bodo priskrbeli delo?
-Ne vem.

To piše, ne?

Si se prijavil za delo?
-Na zavodu za zaposlovanje sem.

Pošiljajo mi ta pisma,
jaz pa se moram odzvati.

Potem mi lahko kaj ponudijo
ali pa tudi ne.

Ampak je odvisno
od plačila.

Hoditi bi moral v mesto.
Ne vem, kam bi me poslali.

Kdo bo plačal
potne stroške?

To je 15 km v eno smer.
30 evrov vsak dan.

Kdo bo to plačal?
To so samo potni stroški.

Pa boš sprejel službo?
-Ne vem, bom videl.

Odvisno od plačila.

Če ne bodo
dobro plačali, ne.

Zastonj ne bom delal.

Kdaj moram biti tam?

Tu piše,
da petnajst do štirih.

Potem bom
ob štirih na vrsti.

Delajo, kar hočejo.

Kdo ti je dal kamero?

-Kdo mi jo je dal?

Kdo ti jo je dal?

Lahko bi jo bilo ukrasti.

-Komu?

Komurkoli.

To kamero? -Ja.

Da sem jo ukradla? -Ne,
da bi jo bilo lahko ukrasti.

Jo boš ti ukradel?

-Pa ne jaz, kdorkoli.

Nekdo bi te lahko napadel
od zadaj in jo vzel.

Misliš? -Ne vem.

Vem, da je ta vas
znana po tatovih.

Ja? Ne ...

Kdo pa so ti ljudje?

-Ne vem.

Jaz tudi ne.

Zunaj cvetijo pomarančevci.

Ni res?

ZUNAJ CVETIJO POMARANČEVCI

Prevedla Diana Jenko